

ВПЛИВ СУЧАСНИХ ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ НА ЕКОНОМІЧНІ ПРОЦЕСИ ДЕРЖАВИ

Журавель О.Я.,

*студентка кафедри обліку, оподаткування, публічного управління та адміністрування,
Криворізький національний університет, м. Кривий Ріг, Україна,
e-mail: zhuravel.olga25@gmail.com,*

Семеняка Т.В.,

*асистент кафедри обліку, оподаткування, публічного управління та адміністрування,
Криворізький національний університет, м. Кривий Ріг, Україна,
e-mail: semenyaka@knu.edu.ua,*

ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-8318-4578>

Домінуючою тенденцією світового економічного розвитку є формування інформаційної економіки [1]. Аналіз спеціальних наукових джерел дозволив виокремити такі основні риси інформаційної економіки: перетворення сфери послуг (інформаційних, фінансово-комерційних, науково-технічних, соціально-екологічних) в основну сферу праці; переважання функції маркетингу, налагодження, програмування, управління змінами, контролю у діяльності працівників матеріального виробництва; інформатизація суспільства; перетворення інформації в основний виробничий ресурс, а людського капіталу – в основний вид капіталу; розвиток інформаційних, управлінських, фінансових, фізико-хімічних ресурсів та біотехнологій як інформаційно-інноваційних передумов економічного зростання.

Під впливом розвитку інформаційної економіки розширюється сфера та напрямки використання сучасної інформаційно-комунікаційної діяльності економічних суб'єктів, традиційною функцією якої було просування – сукупність дій і заходів, з допомогою яких суб'єкти господарювання передавали інформацію на ринок про свої товари та послуги, з'ясовували потреби споживачів, стимулювали їх до купівлі, скеровували попит. У сучасних умовах інформаційної діяльності економічних суб'єктів є невід'ємним елементом операційного, фінансового, інвестиційного та іншого виду їх функціонування. При цьому виробничі цикли стають інформаційно-виробничими (електронна комерція, електронний бізнес з використанням електронних грошей тощо)[1].

Сектор інформаційних технологій є сукупністю суб'єктів підприємницької діяльності, інших видів господарювання, зокрема і наукової діяльності, які спрямовують свої зусилля на розробку або використання методів, виробничих процесів і програмно-технічних засобів, інтегрованих з метою збирання, опрацювання, поширення інформації.

Будь-яка галузь потребує для свого функціонування належного ресурсного забезпечення, зокрема у сфері інформаційних технологій це програмні сервіси чи програмні продукти, які використовуються у сфері розробки та обслуговування; апаратне забезпечення; інтелектуально-кадрові ресурси; фінансово-інвестиційне забезпечення; науково-дослідна підтримка; інформаційно-маркетингове та консалтингове забезпечення; інтелектуальний

капітал (який передусім виражається у наявності кваліфікованих фахівців), інфраструктура інтелектуальної власності та її ресурси [2].

Еволюція суспільства та держави потребує цілеспрямованої інформаційної політики, що має стати одним із першочергових завдань державної політики та істотно вплинути на реалізацію реформ в Україні [3].

Державна інформаційна політика має створювати умови для реалізації конституційного права громадян своєї держави вільно отримувати і використовувати інформацію для вирішення таких важливих завдань, як формування національного інформаційного простору, включення його до світового інформаційного простору на засадах забезпечення інформаційного суверенітету та інформаційної безпеки і формування демократично орієнтованої свідомості [4].

Ураховуючи, що Україна інтегрується в глобальне інформаційне суспільство, глобалізаційні трансформації висувають перед світовою спільнотою і, зокрема, нашою державою, велику кількість проблем технологічного, соціально-економічного і політико-правового характеру. Входження України до європейського і глобального інформаційного суспільства вимагає ознайомлення з існуючими теоріями і практикою формування інформаційного суспільства. Сьогодні Україна вимушена реалізовувати свої національні інтереси в нових міжнародних і навіть цивілізаційних умовах. Світ стрімко глобалізується, поступово формується постіндустріальне суспільство, засноване на інформації, ерозії піддається більшість державних інститутів.

На сьогоднішній день одним із значущих важелів поглиблення фінансової інтеграції в ЄС виступають інфраструктурні проекти Європейського центрального банку – діюча система TARGET2 та введені з 2013 р. системи T2S і CCBM2. Кожна з них забезпечує єдину платформу для проведення ключових фінансових операцій – незабезпечених і заставних міжбанківських операцій, а також транскордонних потоків цінних паперів. Завдяки єдиним вимогам і структурі витрат вартість транскордонних фінансових операцій повинна знизитися до рівня цін країни, що мінімізує цінові коливання на однотипні фінансові продукти в різних країнах ЄС, а значить, приведе до зростання фінансової інтеграції [3].

Отже, підсумовуючи вище сказане, можна зробити висновок, що сектор інформаційних технологій виконує важливу роль у реалізації соціально-управлінських завдань у економічних процесах держави. Інформаційний сектор національної економіки має величезне значення для сучасного соціально-економічного розвитку держави, особливо в умовах побудови інформаційного суспільства.

Список використаних джерел:

1. Шемаєва Л. Г. Вплив сучасних інформаційно-комунікаційних технологій на економічну безпеку держави / Л. Г. ШЕМАЄВА, К. Г. НАУМІК-ГЛАДКА. // Інформаційна безпека людини, суспільства, держави.. – 2017. – С. 78–80.
2. Васильців В. Г. Сектор інформаційних технологій та його місце і роль у системі економічної безпеки держави / В. Г. Васильців. // Науковий вісник НЛТУ України. – 2016. – С. 302–303.

3. Жукова Л. М. Вплив інформаційних технологій на соціально-економічні процеси держави як чинник інституціональних перетворень / Л. М. Жукова. // Науковий вісник Ужгородського національного університету. – 2016. – С. 127–128.
4. Проценко Т. Основні напрями інформатизації державного управління в процесі становлення громадянського суспільства / Т. Проценко, В. Шамрай // Вісник УАДУ. – 2002. – № 1. – С. 339–344.